

en temps difícils un nou monjo pren l'hàbit al monestir de Banyoles

Ara fa més de quatre-cents anys, el dia 3 de gener de 1598, hi va haver una nova incorporació a la comunitat monacal del monestir benedictí de Sant Esteve de Banyoles. Aquest dia va vestir l'hàbit un membre, Ignasi, d'una coneguda família de l'oligarquia gironina, els Saconomina-Alemanys. Va rebre l'hàbit de mans de l'abat Bartomeu de Montagut i de Vallgornera (1596-1610). Des d'aquesta data vestiria una fina sotana negra ajustada a la cintura i un escapulari. Si havia de sortir al carrer amagaria el seu cos amb una capa i un barret, i podia portar armes i no estava sotmès a la jurisdicció civil, sinó a les constitucions canòniques. El nombre de monjos va variar segons les èpoques: el 1327 l'abat Bernat de Vallespirans va instituir que hi hagués l'abat i vint monjos; abans de l'any 1459 n'hi havia entre vint i vint-i-cinc; el 1490 només eren sis i l'any 1835, el de l'exclaustració definitiva, eren catorze.

A tan solemne diada hi varen assistir el canonge Jaume Saconomina (cosí germà dels Alemanys), el ciutadà honrat gironí i cosí dels Saconomina Joan Bas i el cavaller Lluís d'Alemanys (emparentat amb la mare del nou monjo). Per a ser monjo del monestir benedictí banyolí s'havia de ser de noble família i tenir uns bons padrins. En el cas d'Ignasi actuaren de padrins el canonge Jaume Saconomina i "la senyora viuda Monera", germana del mateix abat. Era freqüent (el 1583 ja havia fet això mateix Rafael Saconomina) que les famílies nobles de les rodalies de Banyoles o de Girona decidissin que algun dels seus fills no pri-

mogènts ingressés al monestir banyolí. Era una manera de donar un ofici digne als seus descendents. També calia fer algunes despeses econòmiques importants com pagar vint lliures barcelonenes en concepte d'entrada (abans de 1348 era de cent sous, unes cinc lliures) i dues flassades, la roba del llit i el vestit, que representava en total unes cinquanta o seixanta lliures.

Ignasi va vestir l'hàbit en temps difícils, ja que a final del segle XVI i començament del XVII hi va haver alguns fets que varen trasbalsar la vida monacal banyolina. El 1613 varen assassinar el monjo sots-diacon Bernat Coronas, a la nit, d'un tret de pedrenyal al pit. El 1622 varen matar l'abat Antoni de Cartellà mentre dormia. Es va produir l'explosió d'un barril de pólvora col·locat sota el llit de l'abat. La forta explosió no va immutar ningú. La meitat del portal de la casa abacial va quedar enderrocat, com també la quadra i la cambra on dormia l'abat, que va quedar sepultat per la runa. Els culpables oficials foren tres monjos ("persones militars i de llinatge molt conegut"). I, dos anys més tard, el 1624, hi van haver batusses entre l'abat, els monjos i els seus vassalls contra els representants de Santa Maria dels Turers pel dret a guardar les claus de l'església (les guardava el monestir, ja que la seva era l'església parroquial): "Des que lo abat (..), acompanyat de sos monjos y de alguns vassalls anà a la església de Santa Maria, on carregaren de bastonades als servents del bisbe donant-los-en més que no en volien".

EL MIRADOR
La revista del Pla de l'Estany

www.espaicomercial.com